

עין אור

19.6.2009

כ"ז סיון תשס"ט

יום שישי

יומן פנימי 18

(1841)

בלבולי קיץ

מילים: יעקב שבתאי
לחן: נורית הירש

רתח לו הקומקום, נפל עליי נמנום!
נמנם לי שעתיים, והתנגבו המים!

אביא להם של סול, מגיע כל מלמול!
ושושה לא עובדת, אבל היא מנדנדת!

זה הכול מהחמסין...

לחדר יש פרצוף!
שמבקש קידצוף!
אולי תופיע ורד, ותטאטא בערב!

איפה הכפכפים? תמיד הם מתנדפים!
הכפכפים האלה, הם פלא על כל פלא!

זה הכול מהחמסין...

זה הכול מהחמסין,
עם הריח באוויר,
עם שדות אחר קציר, והאור המשגע.
זה הכול מהחמסין, אפשר להתפקע!
בסך הכול היה לי חשק
לשכב בנחת על הדשא.

בלבול אחד ניגש, בשביל למסור לי ד"ש!
ייבש לי וקשקש לי, את כל הראש טשטש לי!

אמרתי לו קשקוש!
יאכל אותך יתוש!
אותך ואת אביך, אם לא תסתום את פיך!

זה הכול מהחמסין,
עם הריח באוויר...

משלח המזכיר

מי אמר שפסה האמונה במקומותינו? מאמינים בשלל גוונים חגגו אתמול הכנסת ספר תורה לבית הכנסת שלנו. תהלוכה שכזו כבר מזמן לא ראינו ובפרט שהאירוע סמוך לחג השבועות והתקיים כאן גם כעין "מתן תורה" וגם "הבאת ביכורים", על כל פנים יצאה התהלוכה מהמשכן לאמנות, כאשר ספר התורה חבוק בזרועות יורם אבן שושן מתחת לחופה של ממש, בשירה וריקודים, בהחלט מחזה מיוחד במינו.

תל יוסף פנו וביקשו רשות לרחוץ בבריכה משך העונה היות והבריכה שלהם לא נפתחת. להזכירכם שבשנה שעברה אנחנו ביקשנו מהם אותו הדבר והם נענו בחפץ לב ולפי תגובות השחיינים שלנו, היה בסדר וטוב שכך היה. העברתי לתל יוסף מכלול עקרונות לאירוח בבריכה שלנו, כולל כללי התנהגות ונושאי ביטוח, בקיצור כל מה שנדרש. תל יוסף נתנו הסכמתם והוציאו דף הנחיות משלהם... בכל מקרה, אנו חברי עין חרוד איחוד מקדמים בברכה אנשי תל יוסף בבריכה החדשה שלנו, ואני מקווה שאמירה זו היא דעת הכלל.

הקיץ מתגבר והולך ומערכות הנוי שלנו בחצר דורשות את שלהן, אלא שאנו בשלב של התארגנות מחדש לאחר יציאת גבי דגן ועסקי הנוי בחצר חלשים בשפת השוק... מיכה דרום הביע הסכמתו לקבל אחריות, המזכירות אישרה המינוי ומיכה כבר נכנס לעניינים, בהצלחה למיכה ולכולנו.

מנהג יפה הוא לתת צ'ק מתנה לאירוע כלשהו בסכום ראוי בהתאם לאירוע ולבעל השמחה. אבל יש לנו בעיה עם חברים המבקשים צ'ק של המשק (ע"ח תקציבם כמובן) ונותנים אותו כמתנה למי מהקיבוץ והוא מביא הצ'ק להנה"ח לזיכוי בתקציב... ואז הנה"ח נדרשת לבטל הצ'ק ולבצע העברה מתקציב לתקציב. זו טרחה מיותרת לחלוטין! לחילופין, אפשר למסור הודעת זיכוי חגיגית בתקציב, על נייר מהודר עם ברכות וכו' קצת לחשוב ולהיות יצירתי בעניין זה, ללא טרחה מיותרת להנה"ח תקציבים.

בשבוע שעבר היה תרגיל פיקוד העורף והושמעה צפירה ממערכת הרמקולים על גג חדר האוכל. ההנחיות לכלל תושבי ישראל נמסרו בטלביזיה והציבור נדרש לגשת ל"מרחב מוגן". אצלנו לא נמסרו הוראות מיוחדות לחברים, למעט תיאום מול מטפלות הגיל הרך לצורך הכרת המקלטים בסמוך לבתי הילדים. "מרחב מוגן" הוא הממ"ד בדירות, או המרתף או מקלטים בחצר או שטחי מרתף אחרים כגון מרתף חד"א והמרכולית, מרתף מרכז בריאות, מרתף בית לביא/שירותי הבריכה וכו'... הכוונה לשהייה מוגבלת במקרה של התראת טילים אזורית.

מהחלטות המזכירות:

הועלתה שאילתא בנושא חלוקת הבונוס ונוהל לגבי חברים שלא ממלאים חובת עבודתם.

לגבי החלטה על חלוקת בונוס, קבענו בזמנו שבונוס לחברים מחולק בגין תוצאות כלכליות של שנה קודמת ומותנה במצב הכלכלי של השנה השוטפת. נקבע שהחלטה כזו תינתן לאחר דו"ח של מחצית השנה השוטפת, פירושו בערך בחודש אוגוסט. הוועדה הכלכלית תדון ותמליץ למזכירות, והמזכירות תדון ותאשר לביצוע, אני מניח לקראת ראש השנה.

לגבי חברים שלא ממלאים חובת עבודתם, הוחלט שהדיון העקרוני יתקיים לאחר קבלת החלטות במסגרת הדיונים של צוותי השינוי.

אי-קבלת בונוס יופעל רק לגבי חברים/ות שלא מילאו חובת עבודתם בשיעור 50% משעות העבודה הנומינליות. רישום וסיכום עבודת החברים לעניין זה ייבדק לגבי השנה בגינה מחולק הבונוס, ותחולת החלטה זו החל מ-01/01/2008.

בעקבות דברים שנאמרו בפגישת מש"א עם עובדי החוץ, בנושא החלטת המזכירות מתאריך ינואר 2007 לגבי זיכוי חלקי בלבד (50%) לבעלי רכב ממקום עבודתם, בגין ביטול החזר נסיעות בתחבורה ציבורית וייקור הק"מ, הועלתה במזכירות ביוזמתי, הצעה לבטל החלטה זו. המזכירות לא נענתה וקבעה שהחלטה מ-2007 נשארת בתוקף.

המזכירות אישרה סך 20.000 ₪ כהשתתפות ברכישה והתקנה של מבנה יביל לנשקייה שימוקם על מקלט המרפאה.

תוכנית לשיפוץ "חצר ההגשה" בחדר האוכל, הוצגה במזכירות ע"י ישראל גינזבורג, המזכירות מבקשת מוועדת התכנון בדיקה מקצועית נוספת של תוכנית זו.

המזכירות החליטה לגבי יגר הורציו בן זוגה של פרלה ז"ל שיידרש לעזוב הקיבוץ בסוף השנה, והמשך מגוריו בדירת פרלה יהיו מתואמים עם ועדת הדירות, כמו כן סוכם שימשיך לעבוד כשכיר במעיין חלב כל זמן שאין החלטה אחרת בעניין זה. אסא גיארי מערער על החלטת המזכירות והנושא הועבר לסדר יום המועצה. המועצה מחזירה הנושא למזכירות בהנחיה לשתף המשפחה בהסדר מוסכם.

לגבי פעילות מכשיר הכספונט לשירות החברים, החליטה המזכירות שהקהילה לא תסבסד פעילות מכשיר זה וביקשה מצוות כספים לבדוק ולהמליץ איך לנהוג. הצוות הציג חלופות אפשריות בפני המזכירות שעיקרן חיובי החברים לכיסוי עלויות הפעלת המכשיר (כ- 1800 ₪/חודשי בממוצע). המזכירות החליטה לסגור פעילות מכשיר הכספונט, ולהמשיך בנוהל הקיים של "קופת בית" בניהולו של אריה ליבני.

האסיפה אישרה תוכנית העבודה והתקציב לוועדת הביקורת לשנה זו כאשר עיקרה הוא ביקורת מעקב על פעולות מבקר הפנים שנעשו.

המועצה החליטה לאשר המלצת המזכירות ולהביא לקלפי אישור חברות למועמדים :
אריאל ארצי, ספיר וארי בורשטיין. כמו כן אישרה המועצה לקלפי בחירת ועדת
דירות - מרכז/ת ועוד שני נציגי ציבור. הקלפי מתוכנן ליום שישי 26/06/09.
ועדת התכנון סיימה קדנציה וביקשה לקיים מכרז לחידוש חברי הוועדה לקדנציה
חדשה.

מסתבר שמנדט ועדת התכנון עודכן ואושר באסיפה בשנת 2004 מקביל פחות או יותר
לאישור מנדט מינהלת השיכון. לאחר מכן אושר שמרכז מינהלת השיכון יהיה גם מרכז
ועדת התכנון. עם חלוף הזמן התברר שיש "חוסר סנכרון" בין המנדטים של שני
הפורומים המכובדים הללו, נוצרו מתחים ורצף אי-הסכמות שהביאו למעשה לשיתוק
ועדת התכנון. על כן החליטה המזכירות והמועצה אישרה החלטה זו, למזג ועדת
התכנון עם מינהלת השיכון. כל החלטה שתהיה המוצלחת ביותר תלויה באנשים
שנבחרו ליישם ולנהל ההחלטות וכולנו מחזיקים אצבעות למרכז מינהלת השיכון,
שיתעלה ויחכים וינהל הפורום האחד לטובת פרויקט השיפוצים בפרט וחצר הקיבוץ
בכלל ויבוא הגואל לציון...

נושא הקפטריה המלאה, נדון בשתי ישיבות מועצה והוחלט על תקופת ניסיון של
שלושה חודשים, ללא כל שינוי בתמחור ובתקציב בתקופה זו. החלטה זו תובא לקלפי.

שבת שלום

אילן צור

משולחן הבריאות

מדי פעם שואלים אותי חברים על ביטוחי הבריאות שלנו.

בואו נעשה סדר :

חברי עין חרוד מבוטחים בשלושה ביטוחים : ביטוח לאומי, ביטוח כללית מושלם וביטוח פרטי בחברת דקלה.

ביטוח לאומי :

כל אזרח במדינת ישראל המשלם את מיסיו, משלם לביטוח לאומי מס חודשי. תשלום זה מזכה אותו בבוא היום בגמלה חודשית מהביטוח הלאומי. אדם המוכר כסיעודי או חסר יכולת להתפרנס מסיבות בריאותיות אמור לקבל גם גמלת סיעוד או גמלת נכות בהתאם למוגבלותו כפי שנקבעת על ידי הביטוח הלאומי. זהו הביטוח של כלל אזרחי מדינת ישראל.

"כללית מושלם" :

כל אזרח המשלם ביטוח לאומי זכאי לביטוח באחת מקופות החולים. ביטוח בריאות מכסה את סל השירותים הניתן על ידי הקופה שבה הוא מבוטח. בינואר 2007 הצטרפנו, כל חברי עין חרוד והילדים, ל"כללית מושלם" ובכך הרחבנו את סל השירותים הרפואיים שאנו מקבלים מ"שירותי בריאות כללית". ביטוח זה מאפשר החזר על ייעוץ אצל רופא מומחה (על פי בחירה) עד שלוש פעמים בשנה. רכישת תרופות במחיר מוזל והשתתפות משמעותית ברכישת אביזרים אורטופדיים ועוד.

התשלום ל"כללית מושלם" מדורג :

עד גיל 17 - 4.18 ₪ כשהוריו מבוטחים

מגיל 18 עד 19 - 13.08 ₪

מגיל 19 עד 30 - 29.95 ₪

מגיל 31 עד 39 - 41.65 ₪

מגיל 40 עד 49 - 47.23 ₪

מגיל 50 עד 59 - 49.18 ₪

מגיל 60 עד 64 - 52.47 ₪

מגיל 65 עד 69 - 57.22 ₪

מגיל 70 עד 120 - 58.83 ₪

זה המקום להזכיר להורי החיילים - חיילים עם גיוסם לא שייכים בתקופת

שירותם הצבאי למערכת הבריאות האזרחית אלא לצבא.

כולנו נתקלנו בבנים חיילים שחולים בבית והמרפאה מסרבת לקבל אותם לטיפול,

לא מתוך "רוע לב" כמובן אלא מתוך איסור לטפל בחיילים במערכת אזרחית אלא במסגרת צבאית.

עם השחרור, "כללית מושלם" מצרפת לשירותיה כל חייל/ת משוחרר/ת לשנה, ללא תשלום.

ושוב תזכורת להורים: אנחנו מצרפים ל"כללית המושלם" אך ורק מועמדים וחברים.

צעירים שמשחררים מהצבא וצורפו לכללית מושלם בבקו"ם או על ידי סוכן טלפוני יחויבו בכרטיס האשראי שלהם בתום השנה הראשונה. כאן תפקידם של ההורים לדאוג שהבן/ת באמת רשומים ב"כללית מושלם". לצערי נתקלתי בחיילים משוחררים שלא היו מבוטחים זמן רב. הורים מוזמנים להתייעץ איתי כדי לוודא שבנם אכן מבוטח.

"ביטוח משלים"

ביטוח זה הוא פרטי שלנו ולא קשור ל"שירותי בריאות כללית". כפי שאנו מבטחים עצמנו נגד גניבות, שרפות וכל מיני "מרעין בישין", כך אנו מבטחים את עצמנו בנושאי בריאות הגובלים בקטסטרופה. לצורך זה אנו מבוטחים דרך הביטוח החקלאי בחברת דקלה. הפוליסה שלנו כוללת תרופות "מצילות חיים" בלבד וכן ניתוחים המוגדרים כ"מצילי חיים" בלבד.

כשתרופה מוגדרת כמצילת חיים ולא נמצאת בסל התרופות אנו מפעילים את חברת הביטוח שלנו. לרוב מקבלת החברה את הבקשה (אך לא בקלות - קשה לחברת ביטוח להיפרד מכסף...) בהשתתפות עצמית של 250 ₪ לתרופה. תרופות יקרות המשפרות איכות חיים אך לא נמצאות בסל, למרות חשיבותן לחולה אינן מאושרות על ידי ביטוח קטסטרופות.

"ביטוח סעודי"

לפני מספר שנים עשינו לכלל חברי עין חרוד ביטוח סעודי לחמש שנים, בחברת מנורה. לצערנו חברת מנורה הִתְרִיגָה (דחתה) מעל 70 חברים ולכן הוחלט להפסיק את הביטוח איתה.

כדי לא לאבד את זכויותינו בחברת הביטוח מנורה החלטנו להשאיר חברים צעירים שהתשלום בעבור הפוליסה שלהם הוא עד 100 ₪ לחודש. לכל יתר החברים שלא נכללים בביטוח של מנורה, אנו מטפלים מול חברת "סט. פוינט" להשלמת ביטוח סעודי לכל החיים,

חברים מוזמנים לשאול כל שאלה בנושאים אלו. והכי חשוב - העיקר הבריאות

חנה דגן

"גקטן רדום" אגודת הוא חשוב!

התקנון הרדום בא להגן על זכויות כל חבר וחברה במקרה של שינוי באורחות החיים למודל שכר דיפרנציאלי (יש הקוראים לו "רשת ביטחון"). יהיו שיראו בשינוי כזה את המשכו הטבעי של קיבוץ עין חרוד איחוד ויהיו שיראו בשינוי זה את סופו של הקיבוץ, תלוי בהשקפת החבר.

"התקנון הרדום" בא להגן על החברים ועל זכויות העבר שלהם שנצברו עד למועד השינוי, העלולים להיפגע עם שינוי אורחות חיינו למודל שכר דיפרנציאלי. יהיו שיאמרו שהגנו כבר על החברים במודל שני הנותר זכויות על הנכסים היצרניים.

זה נכון אבל לא מספיק. לדעת הצוות השיתופי שינוי דיפרנציאלי קרוב במהותו לפירוק הקיבוץ והוא הפירוק הלא שוויוני ביותר שקיים של קיבוץ.

ניתן להמחיש את הדבר בדוגמה קטנה. נניח שישנם שני חברים בני אותו גיל ובעלי אותו ותק, האחד כל חייו עבד ברפת, מעולם לא למד לא לתואר ראשון וודאי לא לשני אבל התמקצע בתחומו וביצע את חובותיו על הצד הטוב ביותר.

החבר השני בן גילו של ה"פראייר" למד "נפש" לתואר ראשון, ובתואר שני למד מקצוע הנותר לו יכולת התפרנסות גבוהה יותר מזו של חברו שלא למד אך עזר לו באותן שנים להגיע למה שהגיע בזכות עבודתו.

השינוי על פי המודל הדיפרנציאלי יתמחר את הרפתן במשכורת מינימום ואולי קצת יותר ואת הלמדן במשכורת בת כמה אפסים. על פי "המודל הדיפרנציאלי" אותם חברים שבשנות עבודתם עזרו לקדם את "הלומדים" היום הם נשארים מאחור. אין צורך להבהיר כי טמון כאן חוסר צדק משווע.

לזה ולמקרים דומים בא התקנון הרדום לתת תשובה ומבטיח משהו צודק יותר. העיקרון הבסיסי הטמון בו הוא תגמול לפי ותק. בכך מבטיח התקנון הרדום התחשבות בעברו של החבר בעוד שהשינוי הדיפרנציאלי מתגמל לפי מעמדו של החבר מיום השינוי תוך ביטול תרומתו מהעבר.

אנו מציעים לבנות ולקבל את התקנון הרדום מוקדם ככל האפשר ובכך יוגנו זכויות כל החברים כפי שהם מוגדרים בתקנון של היום.

אבל בכלל אנו מקווים ש"התקנון הרדום" יישאר רדום ולא נזדקק לעורר אותו.

תגובת הצוות השיתופי לעניין ה"תקנון הרדום",

חנה, יוחאי, צ'אי ואיציק

צֶדֶה אִישִׁית

מאז האסיפה בה דנו על הצעת צוות "חושבים שיתופי" נגשו אליי מספר חברים ואמרו "אמנם אנחנו לא בצד שלך, אבל...אנחנו מאוד מסכימים עם הדברים שאמרת" אז אני רוצה להתחיל בנימה אישית - אני בצד של עין חרוד!! (איחוד)!! לפעמים אני מרגישה כמו נביאה (יש יאמרו נביאת זעם), כי אני יודעת איך החיים שלנו ייראו עוד כמה שנים. אני יודעת ששינוי באורחות החיים (בכל הקיבוצים), הוא עניין של זמן ובמרבית המקרים מה שקובע את פרק הזמן הזה הוא המצב הכלכלי. אני לא בטוחה שעין חרוד בשלה ומוכנה לעשות את השינוי הזה, אבל מברכת את הצוות שהצליח להעלות לסדר היום דיון בנושא (מה שצוותים אחרים עד היום לא הצליחו) – כי זה שאנחנו לא מדברים על "זה" זה לא אומר ש"זה" לא קיים!! וחוסר ידיעה מעוררת לא פחות חרדות מהידיעה!! יש לי גם מחשבה איך נכון להמשיך...אבל זה בהזדמנות אחרת. צוות חושבים שיתופי הביא הצעה כוללת המתייחסת למספר עקרונות. גם כאן, ללא קשר לדעתי על ההצעה, אני חייבת להגיד מילה טובה על ההתגייסות של החברים והאכפתיות מהחיים שלנו בעין חרוד. אדישות היא האויב הגרוע ביותר ואי-אפשר לומר שכל התהליכים האחרונים התאפיינו באדישות וזה לזכותנו. ולהצעה עצמה: כפי שכבר התבטאתי, אני חוששת שכל העקרונות המוצעים (תשלום שעות נוספות, בונוסים, חופשות וכד') אינם עונים על הבעיות המוגדרות בתחילת ההצעה. קיבוצים שניסו לפתור את הבעיות בדרכים אלו ודומות מצאו שפתרונות אלו רק מנציחים ומעמיקים את הבעיות ולא מטפלים או משנים כלום. ובינינו...אם ההצעות האלו היו כל כך מוצלחות ופותרות את הבעיות, שכולנו מסכימים עליהן, אתם לא חושבים שהיו עשרות קיבוצים שהיו מאמצים אותן, במקום לעשות שינוי? הרי מרבית הקיבוצים ביצעו שינוי, לא מתוך רצון עז, אלא מתוך כורח מציאות. אז למה שדווקא אצלנו, זה יחולל את השינוי הרצוי? מה שמטריד אותי, הוא שאם תתקבל הצעת צוות חושבים שיתופי, אנחנו כקהילה, נבצע תהליכים חברתיים קשים, בעלי מחיר חברתי וכלכלי (עלות התהליכים) גבוה וכל זה לשוא, כי הבעיות ימשיכו. אז לא חבל?!

התקנון הרדום: אם עד עכשיו נשמעתי מודאגת, לגבי התקנון אני בהיסטריה!! (ואני אדם רגוע בד"כ).

בסוף הצעת צוות חושבים שיתופי, כנספח מסתתרת לה בשקט פצצה. ראשית תמהתני למה דבר כל כך משמעותי מופיע כנספח ותוהה אני אם בעצם לא זאת כל מטרת הצוות - להכניס את התקנון הרדום "בדלת האחורית" וכל מה שמופיע לפני הוא "קישוט", או הסחה?! ועוד מתחזקת תחושת, מול ההתעקשות שהצעתם תאושר כולה כמקשה אחת.

פצצה?! אסביר.

בתקנון הרדום מוצגת עמדה של הכול (קיבוץ שיתופי), או לא כלום. זאת אומרת שאם חס וחלילה נעבור לצורת התפרנסות שונה – זה לא קיבוץ וצריך לפרק הכול. אני כופרת בהנחה זו בכל לשון של כפירה!! בסמכות מי להחליט בשבילנו מה הוא קיבוץ?! אני מכירה לא מעט קיבוצים מופרטים שרמת הערבות ההדדית בהם (הן במנגנון מוסדר והן בהתנהגות החברים) היא הרבה יותר גבוהה מאצלנו (אצלם לא מקבלים שעות עבודה על ליווי מישהו לבדיקה, ישיבה בוועדה, או הנהלה וכו'). ולמה שנחליט היום (רק בגלל שאנחנו רוצים לחסום את השכר הדיפרנציאלי) שגם מחר לא נרצה משהו אחר?! תארו לכם שהיינו נוהגים כך לגבי לינה משותפת, נסיעות לחו"ל ועוד עקרונות שהיו אז שחשבו שאישורם יביא לפירוק הקיבוץ. וכאן אני מצטטת מההצעה: "הצוות שם לו למטרה, את הטמעת המודל [...] כדי שתהליך השינוי לא יהיה חד פעמי. אלא מתמשך ועקבי, כחלק **מתרבות ארגונית לומדת ומתקדמת**". איפה כאן יש למידה והתקדמות, אם "נסנדל" עצמנו היום ונחליט גם מה נרצה מחר - מה למדנו?! במה התקדמנו?!

ציטוט נוסף, מהתקנון הרדום: "יש לשנות שינוי מהותי **שייתן יתרון לרוב המוחלט של קבוצות האוכלוסייה**... " אני לא מכירה קיבוץ שהצליח להעביר שינוי, מבלי שהרוב המוחלט של האוכלוסייה הצביע בעדו (שינוי תקנון דורש רוב מיוחס!!) אז אם הרוב רוצה (ירצה) שינוי למה צריך לתת לו יתרון? למה לא פשוט לקבל כי זה רצון הרוב?!

מטרה נוספת של התקנון הרדום היא, "לשמור" על אוכלוסיות חלשות (פנסיונרים ובעלי צרכים מיוחדים) מפני השינוי וליצור חלוקה צודקת. סיסמה יפה שאני מסכימה איתה. אבל אם נבדוק את הדברים, לפנסיונרים של עין חרוד מובטחת פנסיה מכובדת על שמם שיחד עם קצבת זקנה מבטיחה לכל פנסיונר סכום מכובד. אם כבר הם צריכים שמירה הרי זה **היום** ובהמשך אם נישאר במודל שיתופי, כשהם מקבלים תקציב אישי מגוחך, בונוס כמו כל חבר אחר שהתקבל אתמול לחברות והילדים שלהם כבר לא נחשבים ילדים שלהם - עובדה שאין להם סעיף על זה בתקציב!! (אבל סטינו..)

לגבי בעלי צרכים מיוחדים, אין ויכוח שצריך לשמור עליהם!! בתקנות הסיווג (שהן בעלות תוקף של חוק מדינה) יש התייחסות למה מחויב הקיבוץ המשתנה לספק לבעל הצרכים המיוחדים ולפנסיונר. נעשים הסכמים משפטיים בין הקיבוץ לחבר התלוי דרך ארגון אהד"ה ועוד עקרונות המעוגנים בחוברת אורחות החיים (הצעת השינוי) ששומרים על האוכלוסיות החלשות (לא פחות ואף יותר ממה שיש היום). ובכלל, חברי צוות חושבים שיתופי, איזו מן חברה אתם חושבים שאנחנו?! כזו שבשביל עוד שקל תזרוק את האוכלוסיות החלשות יותר? את ההורים שלנו והסבים

שלנו!! אם זו האג'נדה של החברה שלנו, מה מונע מאיתנו לעשות זאת היום?! הרי היום באסיפה כללית פשוטה, או אפילו במזכירות ניתן לקבל החלטות הרות גורל לכולנו.

בואו לא נתבלבל, התקנון הרדום, המוצע כחלק מהצעת חושבים שיתופי, אין בו שום כוונה לשמור על חלשים וכל מיני הצהרות סוציאליות כאלו ואחרות, אלא מטרתו אחת ברורה – למנוע שינוי (שכר דיפרנציאלי - רחמנא ליצלן) בעתיד, גם אם מרבית האוכלוסייה תחפוץ בשינוי.

ואסיים בציטוט ממאמר שקראתי לגבי התקנון הרדום, בו אומר אימרי רון (חבר משמר העמק ו"ממציא" התקנון הרדום) "... מוסרי שהדור הנוכחי יקבל החלטות שתחייבנה את הדור הבא"!! הוא מן הסתם התכוון למשהו אחר...

אני קוראת "קריאה נרגשת" לחברי עין חרוד: אל תצביעו בעד הצעת צוות חושבים שיתופי ובטח לא כדי "לחסום" את הצעת צוות ההתחדשות. ההצעה הזו תעלה לנו כסף מיותר, מחירים חברתיים מיותרים ותסנדל אותנו לעתיד, מבלי לשנות כלום. אם מתאים לנו היום לא לשנות כלום אז בואו לא נשנה כלום!!

שבת שלום ומנוחה

רינת פיין - רז.

לידיעת הציבור

היומן הבא

יצא לאור בשבוע הבא 26.6 לכבוד סיום י"ב ושאר ענייני דיומא. נשמח לקבל כתבות ורשימות (עד יום רביעי 24.6).

שבת שלום

המערכת

החופש הגדול הגיע !

מתאריך 20 ביוני עד ה-1 בספטמבר תוגש ארוחת הצהריים עד השעה 14:00 !

דפנה גרזון

שינוי?! - שתי "הצעות" - האומץ?!?

על רקע התחושה המשותפת כנראה לרוב הציבור, שצורת ההתנהלות הנוכחית של חיינו הקיבוציים "פגומה" (הגדרה עדינה), מובאות בזמן הקרוב בפני הציבור שתי הצעות לשינוי. אחת ע"י "הצוות השיתופי" ואחת ע"י "צוות התחדשות".

לכאורה שתי הצעות, ביניהן הציבור צריך לבחור.

לצערי (ואולי לא?!?) אין כאן שתי הצעות "לשינוי", אלא הצעה אחת של "עוד מאותו הדבר..." הצעת הצוות השיתופי והצעה שנייה של צוות ההתחדשות שהיא באמת מציעה שינוי מהותי של צורת התנהלות החברה בעין חרוד - עם כל הטוב והרע, כל אחד לפי השקפתו, של השינוי האמיתי.

אני רוצה בקצרה, כמה שניתן, להתייחס להצעת "השינוי השיתופי" על רקע "הפגמים" שצוינו בשיטה הקיימת, כמו שכותב הצוות השיתופי בעצמו: "דברים שהיינו רוצים אחרת", ולבחון האם היא נותנת תשובות/פתרונות לפגמים אלה ומבטיחה באמת ש"יהיו אחרת" (!?)

מעיון בחוברת השינוי השיתופי ניתן לראות ש"הבעיות" מספיק ברורות ואין כמעט מחלוקת עליהן.

אבל במקום לטפל ב"מחלה", טיפול שעלול לכאוב, ההצעות הן "מורפיום" שעושה טוב בטווח הקצר אבל הרסני בטווח הארוך. אפרט להלן מספר נושאים:

התפרנסות - למרות שמצבה הכלכלי של עין חרוד איחוד היום הוא טוב מאד (והלוואי שימשך כך), התלות המוחלטת בביצועי ריקור היא מסוכנת ביותר. הנכס העיקרי של החברה כולה ושל כל פרט בתוכה הוא יכולת ההתפרנסות והמוטיבציה לממש יכולת זו. נדמה לי שאין חולקים על כך שהשיטה הקיימת אינה יוצרת את המוטיבציה להתפרנסות. הצעת השינוי השיתופי לתחלואה זו היא אפילו לא אקמול. הרעיון "לשכנע" את החבר שאם הוא יתאמץ יותר אז לכולם יהיה יותר וגם הוא ייהנה, זה צילום המצב היום ובעובדה - זה לא עובד. הטענה שהקהילה זכאית גם להכנסה מפירות הנכסים נכונה אבל אינה תחליף.

חלוקת הנטל - נכון שיש בהצעת השינוי השיתופי מידה מסוימת של תגמול לבעלי

תפקידים. אבל הניסיון לעשות זאת במסגרת "המודל השיתופי", לפיו "אסור לדבר על כסף" ולכן מציעים למנהלים כצ'ופר "תוספת שעות נוספות גלובליות", אותן יכול לצבור גם כל חבר באופן פרטני ולכן בעצם אין בכך כל שיפור, או "טיול באגן הים התיכון פעם בשנתיים", מזכיר את חלוקת הסבון במחסן של קרפובסקי גם למי שלא היה צריך אותו. נדמה לי שהתבגרנו מאז והצעות מסוג זה נראות מגוחכות. אם רוצים "לתת תגמול" אז צריך לעשות זאת ב"כסף". זו כבר לא מילה גסה, והחבר המקבל כבר יחליט בעצמו מה לעשות איתו ולא לחייב אותו לנסוע ל"טיול באגן הים התיכון", שאולי אינו רוצה בו ואולי כבר היה שם.

קליטה - למרות שבזיהוי הבעיה מציינים ש"יש עייפות מקליטה מסורתית ולעתים לא מוצלחת שמחלקת את העושר..." הרי ההצעה בפרק "שיפור המצב הדמוגרפי", אינה מבטיחה שמה שהיה, ו"לעתים אינו מוצלח" כפי שצוין לעיל - יהיה אחרת. ההצעות בנושא זה רק מפרטות את המשאבים הרבים שנשקיע, הרי מקורותינו אינם מוגבלים כפי שניתן יהיה לראות גם ב"הצעות" נוספות בהמשך, אבל הצעות אלה אינן מבטיחות שמי שייקלט לא יהיה כפי שצוין לעיל "קליטה לא מוצלחת שמחלקת את העושר..." כי אין מנגנון שיבטיח **שהנקלטים** "מפרנסים", מאחר ואין מנגנון כזה גם לחברים. הדבר חמור עוד יותר עקב ההצעה להשקיע סכומים גדולים ב"יצירת כלים לקליטה" בבניית דירות חדשות לצורך קליטה. לפי ההצעה הזאת **ההוצאה ברורה** ואפילו התפרסמה ביומן הצעה לקחת הלוואות גדולות למטרה זו, אבל אין שום מנגנון שיבטיח שהנקלטים ייקחו חלק **בהחזר ההשקעות** הגדולות האלה.

התייעלות השירותים – בהגדרת הבעיה יש אמנם זיהוי של **חוסר יעילות**. אבל מחוץ להצהרות על התייעלות אין בהצעת הצוות השיתופי שום מנגנון שיבטיח את התייעלות השירותים. אמנם כתוב ש"תנוסח אָמנת שירות", אבל **מניסוח אָמנות** לא קורה כלום - מי הפריע לנסח אמנות עד היום - וחוסר היעילות הקיים הוא ההוכחה לכך שבכללי המשחק הקיימים ה"שיתופיים", אין לקהילה את הכלים לגרום להתייעלות הנ"ל. אמנם מוצע לבצע **הפרטות נרחבות** של ענפי שירותים, אבל מהסתכלות על ענפי השירות המופרטים היום, לא נראה שהדבר מבטיח התייעלות. לעומת זאת הפרטות רחבות בלי לטפל במקורות הכסף הפרטי, על זה בכלל לא מדברים, רק יגדילו את **הפערים ברמת החיים** הקיימים כבר היום - ראה גודל דירות, נסיעות לחו"ל וכו' - בין אלה שיש להם **כסף פרטי**, לאלה שאין להם.

"מחלקים" - לעומת הנושאים שפורטו לעיל, לפיהם **אין כל הבטחה להגדלת העוגה**, הגדלת ההכנסה הכוללת, יש בהצעת הצוות השיתופי מגוון **"חלוקות"** של כסף לציבור, על בסיס שוויוני כמובן, שכדי לקבל אותן החבר לא צריך לעשות שום מאמץ - ומי יתנגד ל"שינויי" כזה?

הבעיה היא שבלי להבטיח את הגדלת העוגה מחד ועם תוספת ה"חלוקות" וההטבות הנ"ל מאידך, חוסר האיזון בין הכנסות הקהילה מעבודה מול ההכנסה מביצועי ריקור, שהלוואי שרק תשתפר, יוצרת תלות מסוכנת ולא בריאה, כאשר כל ירידה ולו גם קלה בביצועי ריקור (טפו טפו) עשויה להביא למשבר. מה גם שחלק מההטבות המוצעות חורגות בהיקפן עד כדי סיכון הקהילה ואולי עד כדי חוסר אחריות. ברצוני להתייחס למספר הטבות הכלולות בהצעת "השינויי" של הצוות השיתופי:

חלוקת מקדמות על הבונוס - בשונה מהנוהל היום, שהחלטה על הבונוס והיקפו

מתקבלת בסוף שנת הכספים ולאחר שהתבררו התוצאות הכלכליות, מוצע ע"י הצוות השיתופי לחלק **מקדמות על הבונוס** עוד במהלך השנה, לפני ידיעת התוצאות הכלכליות של השנה. מאחר ולגבי ההשקעות הדבר נעשה כבר היום, על כל הסיכון הכרוך בכך. לפעול כך **בנוסף** גם בנושא הבונוס זה גובל בחוסר אחריות. לא ראיתי הצעה לצמצם את ההשקעות בעקבות כך. בעניין חלוקת הבונוס המוצעת ברצוני לציין, שהחלוקה לחברים נקבעת בין היתר על בסיס ימי העבודה והשעות הנוספות, דבר שעשוי **לפגוע בפנסיונרים**.

"קרן חיים" - **הכפלת דמי ההורשה בנוסף לשיוך ערך הדירות** - ההחלטה לדמי הורשה באה במקורה על רקע המצב שהחבר לא הוריש כלום והיו מקרים של עזיבה לצורך קבלת דמי העזיבה ליורשים. ההחלטה הקיימת היום על דמי הורשה בגובה **100 אלף ₪**, הייתה ניסיון לתת מענה, אם גם חלקי, לבעיה הנ"ל. **התחליף לדמי הורשה** יכול שיהיה **שיוך ערך הדירה** לחבר וליוורשיו, כאשר תיפתרנה הבעיות של ביצוע שיוך זה - שיוך ערך הדירות. כבר ברור שלצורך ביצוע הדבר, יהיה צורך ביצירת קרן משמעותית למימוש.

הצעה **לשמר** את מנגנון **דמי ההורשה** ואפילו **להכפיל את הסכום**, וגם לבצע **שיוך הדירות**, זה גם לא נכון, גם לא מוצדק וגם עלול לחרוג מיכולת הקיבוץ לשמור על מערכת כלכלית מאוזנת, בין צורכי **החברים החיים** לצורכי היורשים. ההצעה בנושא נראית לי שגויה ולא אחראית ומי יתנגד "לקבל"? בנוסף לכך ואולי זה הדבר **החמור** ביותר, ההצעה לאפשר **מימוש הסכומים האלה על ידי החבר עצמו** עוד בחייו באמצעות **"קרן חיים"**, הופכת את ההצעה **למסוכנת באמת**. אמנם בשלב זה הדבר מוצג רק כ"עיקרון" אבל זו דוגמא טובה לכך ש"עיקרון", בלי שמפרטים אותו, הוא או מילה ריקה או סכנה גדולה.

רכב לכל ארבעה חברים – מי יכול להתנגד ל"שינוי" כזה? מה שלא ברור לי למה הדבר מצריך "שינוי". מדובר בהוצאה כספית גדולה, שאם ניתן היה לבצע אותה סביר שהייתה מתבצעת כבר מזמן. מי יתנגד "לקבל"? אם לא בוצע הדבר עד היום, כנראה שהיו וישנן סיבות לכך.

הקצאת משאבים משמעותית **לחלוקת ההטבות** הנ"ל **בלי לפרט מאיפה תבוא תוספת ההכנסה** נראית לי פופוליסטית עד כדי חוסר אחריות.

התקנון הרדום - אם עד כאן כפי שפירטתי אין בהצעת הצוות השיתופי **כל שינוי**, בא "התקנון הרדום" להבטיח **שלא יהיה שינוי גם בעתיד**, גם אם רוב מוחלט של חברי עין חרוד ירצו בכך במועד כל שהוא. זו ממש הדמוקרטיה במיטבה, או בכיעורה. התקנון הרדום בא תחת הכותרת "להבטיח את החברים בעת פירוק", שזו לכאורה מטרה נעלה. בפועל זה ניסיון להגדיר כבר עכשיו שאם בעתיד ירצו רוב מוחלט של חברי עין חרוד **לשנות** את אורחות חיהם למודל הכולל בתוכו מרכיב של שכר

דיפרנציאלי, תהיה המשמעות האוטומטית של הדבר פירוק הקיבוץ. גם היום, אחד "האיומים" נגד הצעת צוות ההתחדשות הוא "פירוק הקיבוץ". לדעת הצוות השיתופי השינויים שהם מציעים - לשנות את תקנון הקיבוץ ולהכיר בפערים הגדולים ברמת החיים על בסיס מקורות הכסף הפרטי - הם משמרי הקיבוץ ורק שינויים בנושא השכר הם פירוק. לדעתי המצב הנוכחי בו קיימת התמונה הנ"ל של "שיתוף" רק בפירות העבודה אינו קיבוץ, אינו הוגן והופך את עיקרון ה"שלי שלך" ושלך שלי", שהיה בסיס הרעיון הקיבוצי, ל"שלי שלי ושלך שלי". ולזה עוד קוראים "קיבוץ" ורוצים להנציח מצב זה.

עסקת חבילה - אחד הדברים החמורים בהצעת הצוות השיתופי הוא ההגדרה שאת ההצעה ניתן לקבל רק **כהצעה שלמה** על כל מרכיביה כולל "התקנון הרדום". יתכן ויש אלמנטים בהצעת השינוי השיתופי שניתן היה לקבל אותם, אבל התנאי, "לקבל את ההצעה כמקשה אחת", היא בלתי סבירה בעליל ומחייבת **לדחות אותה כמכלול**.

לסיכום - כפי שצינתי בתחילה, הצעת "השינוי" של הצוות השיתופי **אינה שינוי (!)** אינה נותנת תשובות לחוליי המצב הנוכחי ורק מציעה לחברים הטבות בלי בסיס למימון. ומי יתנגד לשינוי כזה?!

צביקי נור

ארון הכספונט

בעקבות החלטת המזכירות לסגור את מכשיר הכספונט, [ראו פסקה "משולחן המזכיר"] לסיום הפעילות - כמה מילים להבהרה: מטרת הצבת המכשיר הייתה לייעל ולשפר את השרות לחבר של משיכת מזומנים בימי חג ושבט ובלילות בהם המשרד סגור. עברנו תקופת הרצה וניסיון של חצי שנה. בתקופה זו נהנו משירותי המכשיר, חברים, עוברי אורח, שכירים מהקיבוץ ומהמפעלים, ושכנים מהיישובים הסמוכים. קשה לאמוד את מספר החברים שלנו אשר השתמשו במכשיר זה. ידוע לנו שמספר המשתמשים מבחוץ היה גדול ולכן נוצר מצב בו המשק סיבסד את המשתמשים מבחוץ. [אנחנו מחויבים מול החברה המפעילה - עלות של כל משיכה + דמי השכרת המכשיר]. לסיום, לאותם חברים/ות שמכשיר הכספונט שירת אותם בנאמנות ובאותה תקופה "נטשו" את קופת הבית - אל דאגה, אקבל אתכם בחזרה בלי טינה ובלו "התחשבות עבר".

שבת שלום,

אריה לבני

קפיטריה מלאה

הסבר לקראת הקלפי

שאלה : מהי קפיטריה מלאה?

תשובה : קפיטריה מלאה היא שיטה שבה כל יחידת מזון מתומחרת בפני עצמה. יתכן מצב של מספר יחידות מזון שונות יהיה מחיר זהה (למשל, סלטים, פחמימות).

שאלה : מה ההבדל מהשיטה הנוכחית?

תשובה : כיום יש הגדרה של מנה עיקרית, מנת פחמימות וסלטים ומנת קינוח. בשיטה הנוכחית, לכל סוגי המנות העיקריות יש מחיר אחיד וזהה. כמו כן, לכל הפחמימות והסלטים מחיר אחד ולכל סוגי קינוח אותו המחיר. אין היום קשר ישיר בין עלות סוג המזון וכמותו לבין מחירו לחבר. בשיטת הקפיטריה המלאה, יוצרים קשר ישיר בין סוג המזון וכמותו לבין מחירו לחבר, ע"י תמחור כל יחידת מזון ולא כל מנה. אין הגדרת מנה, החבר בוחר לעצמו את גודל המנה שלו בהתאם לכמות היחידות שהוא לוקח.

שאלה : תנו דוגמאות.

תשובה : נניח שהמנות העיקריות לבחירה הן בורקס, דג, קציצות, גולש ועוף. לכל סוג מנה נקבע גודל יחידה בסיסי – פרוסת דג אחת = יחידה אחת, קציצה אחת = יחידה אחת, כף גולש = יחידה אחת וכדומה. לכל יחידת מזון יש מחיר אחר בהתאם לעלות חומרי הגלם המרכיבים את המנה (לא כולל עבודה, אנרגיה והוצאות אחרות). החבר יכול להרכיב לעצמו מנה המורכבת מפריט מזון אחד או משילוב של מספר פריטים, וישלם לפי מספר היחידות שלקח ומחיריהן.

שאלה : מה היתרון לחבר בשיטת הקפיטריה המלאה?

תשובה : יש מספר יתרונות :

1. חופש המשחק של החבר בתקציבו גדל משום שהוא יכול לשלוט יותר טוב בסכום שיוציא על הארוחה.
2. לא יהיו יותר ויכוחים על גודל המנה בין החבר למגיש.
3. השיטה תאפשר הכנסת מנות גורמה למבחר, אם תהיה לכך דרישה מהסועדים.

שאלה : האם נקבל תוספת לתקציב?
תשובה : בשלב זה מחיר הארוחה יסובסד ברמה כפי שהוא מסובסד היום ולכן, בתקופת הניסיון לא תהיה תוספת לתקציב המזון של החברים.

שאלה : מהי תקופת הניסיון ולמה צריך אותה?
תשובה : תקופת הניסיון הוגדרה ע"י המועצה לשלושה חודשים, החל מיולי, שבה יאספו נתונים אמיתיים ומדויקים הנדרשים לשם הגדרת תקציב הענף ותקציב החברים. ע"פ הנתונים הללו, תתקבל ההחלטה כיצד להמשיך.

שאלה : מדוע השיטה הנוכחית לא יכולה לתת את הנתונים הנדרשים?
תשובה : מכיוון שכיום נרשמת מנה, אשר הדבר היחיד המוגדר בה הוא מחירה לחבר. אין היום אבחנה בין סוגי המנות השונות ולכן אין היום יכולת רישום ומעקב נכונים אחרי סוגי המנות שנמכרו לסועדים. עובדה היא שאין היום התאמה בין כמות המנות המיוצרות לבין כמות המנות הנמכרות והחוזרות למטבח (מיוצרות = נמכרות + חוזרות).

שאלה : ומה עם אלה הלוקחים אוכל הביתה?
תשובה : השיטה לא תשתנה (לפי משקל / יחידות) אך לכל סוג מזון יהיה רישום בנפרד, ממש כמו לסועדים בחד"א.

שאלה : טוב, אז מה להצביע?
תשובה : בעד שיטת הקפיטריה המלאה!

ישראל גינזבורג

עוצרים באדום

הוא טור חדש שיתפרסם לעתים ויעסוק ברכבי המשק ובנוהגים בהם (כמעט כולנו). במדור זה נזכיר את הנוהלים שאנחנו החלטנו עליהם אך לא תמיד אנחנו מקיימים אותם, ועוד נוסיף ונמנה (נקווה כמה שפחות) את כרוניקת התאונות של רכבינו ואת עלותן. וכל זאת בתקווה לעורר את תשומת לב הנוהגים והנוסעים לאכפתיות ולאחריות לגבי הרכבים של כולנו.

והנה רשימת הנזקים בחודשיים האחרונים :

מזדה 3 פס חום נכנסה באוטו שלפניה.

התוצאה : החלפת פגוש קדמי, מכסה מנוע, פנסים ראשיים.

עלות התיקונים : 22.000 ₪

לא חלף שבוע ושוב, אותה המזדה, נכנסה במכונית שלפניה.

התוצאה דומה : פגוש קדמי, מכסה מנוע ופנסים.

עלות התיקונים : טרם התקבלה.

מזדה 3 נוספת, נכנסה לתיקוני פחחות למספר ימים. המכונית עברה תאונות שלא דווחו

והנזקים התגלו באקראי.

ברגע של חוסר תשומת לב פגע חבר שנהג באוטו של עזרא במשאית שעצרה לפניו.

התוצאה : שמשה קדמית שבורה, פגוש קדמי פגוע, מכסה מנוע עקום, והחשבון הכספי

(הלא מבוטל) בדרך.

וכאן המקום לשוב ולהזכיר חד משמעית : **בכל מקרה של היתקלות ברכב אחר, מלפניו,**

מאחוריו או מצדדיו - חובה להחליף פרטים עם הנהג השני גם אם נראה שהפגיעה קלה

והנזק קטן. ההנחיות רשומות בחוברת הכתומה המצויה בתא הכפפות.

לרשימת הניזוקים של החודש האחרון יש להוסיף סוברו כסוף שניסה להסתובב במקום

חנייתו ופגע בגדר הסלעים ממול.

הנזק : פגוש אחורי. עלות התיקון : 5000 ₪. ועוד ימי אשפוז במוסד.

חוסר ידע על התאונות ונזקן למכוניות מגביר את אוירת האדישות בכל הנוגע לתחזוקת צי

הרכב שלנו. זאת נוסף לבעיות הכרוניות שמקורן בזלזול ברכוש ציבורי. זלזול זה מתבטא

בלכלוך במכוניות, ריפודים קרועים, וחמור מכול : אי-דיווח על תאונות ונזק למכוניות.

התרגלנו לראות ברכב חלק אינטגרלי מאורח החיים אך יש לקבל גם את הצד השני של

הנגישות לרכב והוא, אחריותו של כל נוהג לשימוש נכון ולתחזוקה נכונה, ממש כאילו היה

נוהג ברכבו הפרטי.

צי הרכב שלנו בחלקו מיושן ויש בו מכוניות שעלולות להקשות על השימוש בהן. אין בכך

כדי לפטור מהצורך לנהוג בהן בהקפדה ולשמור על תקינותן. כל אוטו הנכנס לתיקון עקב

תאונה מושבת ויורד ממַצַב הרכב למספר ימים.

הצרכים בתחום הרכב רק גדלים והולכים אך מספר המכוניות העומדות לרשות הציבור לא

גדל בהתאם. אם לא יישמרו הכללים החברתיים שקבענו לעצמנו, ואם לא נתחשב אחד

בשני נתקשה מאד לשמור על רמת הנגישות לרכב שאליה אנו שואפים.

בינה גל

בני דורון ז"ל

איננו

על קברו

נולד בפרדס חנה ב - 30 באפריל 1943. משם הוא עבר לבני ברק ולגבעתיים ובשנת 1958 הגיע עם משפחתו לעין חרוד.
אבא הפסיק את לימודיו בכיתה י"א והתחיל לעבוד, ראשית בכותנה בשדה בקטיף ביד ולאחר מכן ברפת. התגייס לצבא ובתום שירותו הצבאי חזר לקיבוץ.
אבא התחתן בגיל 23 והביא לעולם 7 ילדים נפלאים.
אבא השתתף בשתי מלחמות; ששת הימים ויום כיפור ובהמשך עבד כנהג בקואופרטיב בית שאן חרוד כ - 20 שנה.
עד מרס שנה זו עבד אבא בריקור. מסירותו בעבודה התבטאה בכך שלפני טיפולים כימותרפיים, היה מגיע לעבודה כדי להשאיר שולחן נקי. רק במידה והרגיש טוב, היה חוזר לאחר הטיפול לעבודה. העבודה בריקור שמרה עליו והחזיקה אותו בתקופות הקשות למרות שעבר לעבוד מספר שעות מוגבל.
אבא בני היה אדם שקט ומופנם. נוכחותו הייתה מאוד דומיננטית בחיי משפחתו, אבא מסור הקשוב לילדיו ובעל נאמן.

אוהבים אותך וכבר מתגעגעים אליך.

המשפחה

אבא שלי

אני אוהבת אותך המון.
אני זוכרת אותך מעיף אותי בבריכה בשבתות, ואיך הייתי רצה לחבק אותך כשהיית יורד מן המשאית.
תמיד הבנתי את הסרקזם שלך, ההומור השחור - והצחקת אותי מאוד.
כל יום שלישי מאז ששני נולד, היית מגיע אלינו לבקר ולשתות את הקפה השחור

שלך, כי אמרת שאמא ב"פפרצי" ואתה רוצה לראות את שניקי, עד שכבר לא יכולת והיינו באים אליך לזמן איכות ...

תענוג לראות אותך צוחק עם ארי על כל העולם ועל עצמכם, ולראות אותך עם שני - זאת מתנה שלא חשבתי שתקרה ...

בקיצור אבאל'ה - אני אוהבת אותך הכי בעולם !

ספיר

**חברנו
שמעיה רוז'נסקי
נפטר
בשנה ה-101 לחייו
יהי זכרו ברוך**

**משתתפים בצערה
של משפחת פטרו
במות אביו של שי
שאול פטרו ז"ל
שלא תדעו עוד צער**

לכל בית עין חרוד

תודות מקרב לב, בשעתנו הקשה, עם מותו של אבי.

תודה למי שהגיע עד לדרום הרחוק, תודה למי שעזר מבית שהתקשר שטרך ששלח ותמך.

הלב מתרחב והכוחות מתחדשים עם חברים שכאלו.

שלא נדע עוד צער,

משפחת פטרו

**משתתפים בצערה
של המשפחה במות
עמוס גלבוע (גולדשטיין)
נפטר בגיל 82**

למען ההיסטוריה והדיוק

בהמשך לסיפור על בית הכנסת שלנו שהופיע ביומן הקודם. ברצוני להזכיר ולציין שהמניע והמנוע להקמת בית הכנסת בעין חרוד איחוד, לאחר הפילוג, היה החבר יוסף גורן ז"ל, שהיה מזכיר הקבוץ בשנים 1966 - 1968. ליוסף נודע שמשרד הדתות קיבל סכום כסף מנדבן יהודי אנגלי, לצורך הקמת בתי כנסת בהתיישבות העובדת. יוסף לא היסס ופעל להשגת הכסף, בעזרת המועצה האזורית, להקמת בית הכנסת בעין חרוד אחוד.

בתו של יוסף,

נינה פלס

הכנסת ספר-התורה

ביום שלישי, שבו נאמר פעמיים "כי טוב", הכנסנו לבית הכנסת ספר תורה. בשעת מנחה, הובא הספר בידי סופר סת"ם למשכן לאמנות. פרשנו על ספר התורה חופה, שהיא סמל לבית לחתן וכלה כמו גם לספר התורה. ברוב עם ועדה, בתהלוכה צוהלת ומזמרת ריקדנו לפני הספר ואיתו. נשאנו אותו לאורך הכביש עד לבית הכנסת, משם במעלה לבית לביא, וסביב בריכת השחייה. שחיינים משתאים, ניצבו לאורך גדרות הבריכה ומחאו כפיים. בחגיגות רבה, הוכנס הספר לבית הכנסת, ושם נערכו הקפות שירים וריקודים. נאמרו פסוקי תהילים, כאשר כל אחד מהנאספים קורא פסוק. הייתה זו חוויה של "שישו ושמחו בשמחת תורה ותנו כבוד לתורה".

זה המקום להודות לחברות ולחברים הרבים המושיטים יד, פותחים את הלב ועוזרים לשמור את הבית הזה.

נצה סמילנסקי

יום הכנסת ספר התורה לבית הכנסת כאן בעין-חרוד

ספר התורה הזה נמצא במשפחתנו לפחות מימי סבא של אבי. איננו יודעים מתי נכתב ונרכש על ידי המשפחה.

משה חיים פרידקעס סבא של אבא שלי, היה כנראה הבעלים הראשון של ספר התורה המיוחד הזה. הוא נולד ב-1839 בעיר ברניסק פלך גרודנה בפולין. נפטר ב-1921. בנו אליהו גרשון פרידקעס, סבי, נולד ב-1864, קיבל את הספר מאביו והכניס אותו לבית הכנסת הקטן במקום מגוריו - קומורוב ליד העיר אוסטרוב-מוזוביצק, לשם עבר עם אשתו גולדה ריזה לבית דרוזדובסקי.

באזור היו מחנות צבא גדולים של הצבא הרוסי. החיילים היהודים שגויסו בכפייה לצבא, היו באים בעיקר בשבתות וחגים לבית המשפחה להתפלל במניין בבית הכנסת הקטן ולאכול אוכל כשר בבית המשפחה.

שנים-עשר ילדי המשפחה קיבלו בעזרת "מלמדים" חינוך יהודי, ציוני וחינוך כללי. הבן הבכור דוד פרידקעס - אבא שלי - עלה ב-1913 בעלייה השנייה. הוא שינה את שם המשפחה לשמחוני, הצטרף לקבוצת פועלים עבריים ברחובות וביקב בראשון לציון ועם פרוץ מלחמת העולם הראשונה התגייס לגדוד העברי בצבא הבריטי שם גם נפצע. עם הקמת עין חרוד הצטרף למקימיה ובהמשך הביא מפולין לעין חרוד את אימא שלי, רבקה לבית זביקלסקי. כאן אני נולדתי כילד המאתיים של עין חרוד בשנת 1934. נשאתי לאביבה והקמנו משפחה מאושרת בעין-חרוד.

ב-1935 העלה אבא שלי את המשפחה מפולין והם חיו זמן מה בעין חרוד ובהמשך עברו לגור בחיפה.

סבא אליהו גרשון הביא איתו את ספר התורה המשפחתי. הספר הוכנס לבית הכנסת ברחוב חסן שוקרי ליד בית המשפחה. לאחר פטירתו של סבי ב-1959 תרם אבא שלי את ספר התורה לבית הכנסת כאן, לזכרו של סבא. את ספרי התלמוד העתיקים של סבא מסר אבא לספריית המשכן לאמנות.

לפני שנתיים עלה לתורה נכדנו איתמר, בנם של סיגל בתנו הבכורה ואריק נדלר, בבית הכנסת בעין-חרוד. בטכס המרגש רקדנו עם הספר אבל בגלל פגם שהתגלה לא קראנו בו.

ביוזמתם הברוכה של נצה סמילנסקי ושל אופיר בשור ובעזרתם ותרומתם של אנשים טובים, תוקן ספר התורה על-ידי מנחם, סופר סת"ם מיקנעם. היום אנחנו זוכים להכניס אותו פעם שנייה לבית הכנסת בעין-חרוד.

בשבת הקרובה, כ"א בסיון תשס"ט, 13.6.09, נקיים כאן טכס עלייה לתורה של נכדנו אריאל דוד, לבית נדלר שהוא דור שישי למשה חיים פרידקעס. זהו אושר גדול למשפחה. השרשרת שנותקה שוב חוברת. והפעם אריאל יוכל לקרוא בספר שמלווה את משפחתנו כבר שישה דורות. נקווה שעוד דורות רבים יזכו לעלות לתורה בבית הכנסת כאן ויקראו בספר התורה המיוחד הזה.

דובן שמחוני
עין-חרוד מאוחד

מצל טוז

לשרה'לה ואליעזר זאן

לנישלאי הנכד

אזנר עז"ל שביט

זנן של עירית ויחזקאל הן

למשפחה המארחת

שפע ברכות

מצל טוז

לנפתלי מאירי

לנישלאי הנכד

עזמר עז"ל מרן

זנן של יוסי ואפרת

זר ברכות

לכל המשפחות

מצל טוז

לרעות זכאז

לנישלאיכס

לאורי וז'ניה שפרן

ליהודית ירון

לרותי וג'עון שפרן

ברכות לבביות

לכל המשפחות

מצל טוז

ללאה עצריה

לנישלאי הנכד

תמיר עז"ל רחל

זן לזיוה ומנצ'יק

ברכות לראז

לכל המשפחות

גבינה חמוצה

חרדי אחד התקשר אליי והציע בדיחה בטעם גבינה חמוצה, לרגל חג-השבועות,
חג מתן-תורה :
הרבנים החליטו, שנשבר לעם ישראל מהתורה ומחזירים אותה לאלוקים.
שאל אותם הקב"ה : "איפה?" אמרו : "בהר-סיני".
סיכמו יום ושעה, שבהם משלחת של רבנים תחזיר לקב"ה את מה שנתן.
כשבא המועד, הגיעו להר-סיני והביאו איתם את כל הספרות התורנית.
הקב"ה לקח את ספרי-התורה, את הגמרות, את המשניות, בקיצור, את כל ארון
הספרים היהודי, ונעלם.
קראו לו : "רגע, רגע... מה עם ספרי-החומרות ההלכתיות של הדור האחרון?".
אמר להם הקב"ה : "את זה, לא אני נתתי!".
ואתה, איש עין-חרוד, בבואך היום "להחזיר את ארון הספרים הקיבוצי"
לאבותינו, ערב י"ח באלול, חג-המשק ה-88 (פח' בגימטרייה), ולשקוד על
"ההלכות-של-דור-אחרון" בדמות 'הלכות-השכר-הדיפרנציאלי-וניגזרותיו', צא
ולמד מבדיחה חמוצה זו, מה טעמים צופן לך העתיד.....
יש כבר דוגמאות, הלא-כן...?

מיכאל רענן

לימודי - ישימה

ביום שני ב- 29.06 בשעה 20:30

יתקיים ערב מבוא להכנה בהנחיית חנה לנדאו.

המפגש ייערך בחדר ישיבות.

מפגש המבוא אינו כרוך בתשלום והוא לנשים בלבד.

לפרטים : יעל שקד יונתי - 052-6027382